

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et Cavillationes

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Praeparatione, vsu, Ministro & Miraculis, huius Sacramenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

dat & confundat doctrinam : Alioquin summa populi Christiani pietate & religione, institutum, approbatum, receptum, & hucusque fuit observatum, qui nec certius, nec efficacius testari & protestari potuit vel potest, veram corporis Christi in Sacramento præsentiam, quam observatione & celebratione huius festi, quo re ipsa demonstrat & profiteretur, vanum esse axioma illud, quod sine veritate verissimum putant, Sacramentum hoc extrâ esum non habere rationem Sacramenti.

De Præparatione, usu, Ministro & Miraculis, huius Sacramenti.

767. **N**ON esse aliam præparationem necessariam ad hoc Sacramentum dignè percipiendum, præterquàm solam fidem. Rectè: dummodo vera sit fides & Catholica, non Lutherana vel Calviniana, vel quævis alia, à vera fide totius Ecclesiæ aliena. *Ex Kenn. in 2. part. Examin. d pag. 12.*

768. Pontificios non rectè tribuere Lutherò, quod sola historica fides sufficiat ad præparationem & perceptionem Eucharistiæ. *Kenn.* At si aliud præter fidem nudam requiritur, sola ergò sine operibus fides non sufficit. Et quid est, sola sine operibus fides, nisi historica, inanis & mortua fides? *Iac. 2.*

769. Nullam aliam præparationem ad Eucharistiæ perceptionem esse necessariam, quàm quòd homo credat, & agnoscat se esse peccatorem. Atqui tam sceleratus est nemo, quin peccatorem se esse agnoscat, & tamen multos accedere indignè Apostolus scribit, *1. Cor. 11.* Et Christus dignos pœnitentiæ fructus requirit, *Luc. 13.*

770. Lutheranos non excludere veram pœnitentiam & detestationem peccatorum, quando docent, solam ad perceptionem Eucharistiæ sufficere fidem. *Kennitius.*

Atqui

Atqui hæc omnia ad remissionem nil conferre, nec Confessionem peccatorum necessariam esse, passim, & ubique omnes docent Lutherani.

771. Pontificios ad dignam Sacramenti perceptionem, aliud non requirere, quàm externam quandam operum dignitatem sine fide, & bono motu: Calumniæ: cum hoc ipsum, ut erroneum damnent Pontificij. Sup. de opere operato.

772. Quò quis scelerator, eò dignius percipere Eucharistiam. *Luth.* Sed hac ratione nullus omninò accedet indignè: An Iudas sceleratus non accessit? An scelerati iudicium sibi non fumunt & mortem? 1. Cor. 11.

773. Quisquis peccatorem sese agnoscit, admittendum esse ad perceptionem huius Sacramenti: Non ergo excludendi erunt Iudæi, Ethnici, impij, & indigni? siquidem omnes hi peccatores sese agnoscunt: Et Lutherani quidem, quorum quidam inter peccatum & peccatorem non distinguunt, alij verò seipso iustos constituunt, quomodo admittentur?

774. Neminem dignius accedere ad hoc Sacramentum, quàm qui turbata, multisque peccatis onerata accedit conscientia. *Luth. de digna preparat. ad Sacram. ann. 18. Et in Conc. de Confess. & Euch. ann. 19. Et de Capt. Babyl.* Sed si ego Dominus & pater tuus, inquit Propheta, ubi est honor meus? ubi est timor meus? vade & fac huiusmodi aliquid duci tuo, ad eiusq; conuiuium lutulentus & læsè maiestatis reus accede? An eam vel so-
Malach. 1. lam ob causam, suorum ante Cœnam discipulorum pedes lauit
Ioan. 13. Christus, ut mundis conscientijs accedendum esse significaret? Hinc illa, quam refert Kemn. antiquorum, ante distributionem & perceptionem vox Sancta sanctis.

775. Solam infidelitatem arcere hominem à perceptione huius Sacramenti. *Luth. loc. cit.* Cum ibidem asserat, neminem dignius accedere, quàm qui turbata accedit conscientia? An qui infidelitatem habet in conscientia, turbatam non habet conscientiam? cur ergo arcetur?

776. Neminem esse admittendum ad perceptionem Eucharistia,

charistia, sine fide. *Luth.* Atqui fidem per quodlibet amitti peccatum, nec vnquam hominem peccato carere, identidem omnes docent Lutherani. Cum ergo opinione eorum peccato homo nunquam careat, semper ergo carebit fide, quando ergo, vel quomodo admittendus erit ad perceptionem Eucharistia?

777. Absq; peccatis mortalibus, neminem ad Sacramentum debere accedere. *Luth. in tract. de Communione populi ann. 23. 1. Cor. 4. & in serm. de Euchar. ann. 26.* Ergo Apostolus qui dixit, *Nihil mihi conscius sum*, omnesque ij, quos scriptura iustos, mundos, sanctos, lotos, & ab omnibus inquinamentis sordium vocat sanctificatos, accedere non debent? Et quid est, quod Christus ait: *Nolite dare sanctum canibus; nec proieceritis margaritas ante porcos?* Et *Matth. 7.* qui isti canes? qui porci? nisi homines peccatis inquinati? de quibus Apostolus: *Canis reuersus ad vomitum, & sus lota in volutabro* *2. Pet. 2. luti.*

778. Vanos esse Pontificios, quod velint, neminem qui sibi peccati alicuius sit conscius, ad Eucharistiam accedere debere, cum sine peccato accedere possit nemo, dicente Apostolo, *Si dix- 1. Ioan. 3. xerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.* At si homo sine peccato nunquam est, nec esse potest, quomodo per fidem & Eucharistiam identidem cõtendunt peccata etiam mortalia remitti? quomodo ait Apostolus, *Qui ex Deo est, non peccat?* *2. Ioan. 2.*

779. Fidem & Eucharistiam remittere peccata, non quod ea penitus tollant, sed quia ne imputentur, efficiunt. Nec ergo Baptismus, nec sanguis Christi (contra Christi verbum) emundant nos ab omnibus peccatis? An lotus est, cui lutum non imputatur? *1. Ioan. 3. Exech. 36.*

780. Neminem debere accedere ad hoc Sacramentum, nisi sit discussus & absolutus. *Luther.* Pugnatur cum superioribus: Quomodo enim, vel quando à peccatis, homo erit absolutus, si opinione eius peccato nunquam caret? quomodo sine peccatis mortalibus non debet accedere, si discussus & absolutus debet accedere? An satis est, quæcunq; velis dicere?

Millesexcenti Errores,

781. Eucharistiam, Cibum esse & alimentum ægrotorum & mortuorum, proinde neminem quamuis enormem peccatorem, & in peccatis mortuum à perceptione Sacramenti huius esse arcendum. *Caluin. lib. 4. Inst. cap. 17. S. 42.* Miror, si cibum & potum capere possint mortui? Si quis ergò in peccatis mortuus, de hoc cibo participare velit, per pœnitentiam resuscitetur prius & reuiuiscat, necesse est. Nisi enim pœnitentiam egeris, quamuis Eucharistiam sumpseris, peribis.

Luc. 13.

Matth. 9.

Marc. 2.

Luc. 4.

782. Sani non opus esse medico vel medicamento, sed foliis ægrotis, & malè habentibus. Omnes omninò homines gratia Dei opus habent, sani pariter & non sani, illi, ne ægrotent vel peccent, isti ne pereant. Si autem sani quidam sunt, alij verò ægroti, quomodo opinione eorum homo nunquam est sanus, sed semper peccato obnoxius. An quid dicant doceantque, nesciunt?

783. Eucharistiam etiam infantibus esse ministrandam, *Husita.* Atqui lacte magis, quàm cibo solido opus habent paruuli, quem quidem Apostolus non aliis permittit, quàm qui se ipsos, antequam edant, probare possunt, *1. Cor. 11.*

Hebr. 5.

1. Petro 2.

784. Pontificios docere, eos qui Missam hiante ore & aure spectant & audiunt, spiritualiter digneque manducare Eucharistiam, quamuis nullam habeant fidem & bonum motum interiorum. *Kem. Calumniæ:* Ecquis enim sine fide vel Missam audit, vel Sacramentum percipit?

785. Neminem esse cogendum, vt ieiunus accedat ad Eucharistiam, cum Christus non ieiunis, sed partem eam distribuerit Apostolis. *Luther. contr. Reg. Angl.* Sed si ab institutione Christi nullatenus est discedendum, cur post Cœnam suam exemplo Christi, suam non administrant Cœnam? Sic enim Christus fecit, & in sui memoriam fieri mandauit. Nos quidem hac in parte non institutionem Christi, sed Ecclesiæ sequimur consuetudinem; Apostolos enim tradidisse, vt in honorem tanti Sacramenti, Dominicus prius, quàm vulgaris cibus sumatur, scribit August. epist. 118.

Matth. 26.

Marc. 14.

786. Ni.

786. Nihil periculi, nihil subesse piaculi, quamuis post cibos & Coenam distribuatur sumaturq; Eucharistia. Apud eos putà, qui nec Ecclesiam quidem deserere & dissipare, omnemq; ordinem confundere piaculum credunt: Nos verò & Ecclesia Dei (inquit Apostolus) talem consuetudinem non habemus, quæ *1. Cor. 11.* extra necessitatem, non nisi ieiunis eam ministrare consuevit.

787. Apostolum percepturis Eucharistiam non prohibere, vt domi prius manducet; ait enim, *Si quis esurit, domi manducet.* Quasi verò Apostolus, verbis istis non magis gulosos à communione arceat? q. d. vt qui cibum hunc ab aliis cibis corporalibus non discernit, abstineat, ac domi suæ manducet. Sic enim August. & alij. *Epist. 118.*

788. Impios non percipere verum corpus & sanguinem Christi. *Caluin.* Cum Apostolus expressis scribat verbis, quosdam dignè, quosdam verò sumere indignè: Nec aliam ob causam Sathanas Iudam inuasit, quàm quòd corpus indignè manducauit, August. *Infr.*

789. Ischariothem, non verum sumpsisse Christi corpus. Atqui eundem, quem cæteri sumpsit panem, quem corpus suum esse Christus dixerat. Hinc Aug. *Ex vnare sancta, Iudas sibi sumebat iudicium, Petrus salutem.* *Lib. 2. cont. Iudeos. capit. 40.*

790. Nullo, pro administratione Calicis, opus esse calice, sufficere quoduis poculum vulgare: At quo quisq; prophano vtatur poculo, prohibere quis potest? Memini Ministrum quendam, cum ad infirmum quendam vocatus, Vinum & Calicem ad manum non haberet, accepto cochleari, cum pisorum brodio, ad infirmum dixisse. *Accipe, Hic est calix noui testamenti: dignum tali ministro tale poculum & brodium.*

De Ministro Eucharistiæ.

791. **Q**uemlibet hominem, quamuis nulla legitima
& à Maioribus totaque Ecclesia tradita ordinatione
vocatam, Sacramentum hoc & administrare posse &

*Epist. ad Tral-
len.*

conficere: Atqui hoc in Ecclesia Dei inauditum est, vnde B.
Ignat. *Infideli deterior est, qui audeat aliquid facere circa altaris mysteri-
um, nisi fuerit Episcopus aut Presbyter.*

2. Cor. 6.

792. Ad eò non requiri certum ad consecrationem & dis-
pensationem huius Sacramenti Ministrum, vt etiam Diabolus, si
formam seruet & institutionem, ipsum & consecrare possit &
dispensare. *Luth. de Miss. priuat. & vnt. Sacerd. ann. 34. Bla-
phemia nimium doctrina: Quæ enim Conuentio (inquit Apostolus)
Christi ad Belial? An diabolis, & non hominibus dispensationem
suorum mysteriorum commisit Deus? Luc. 12. 1. Cor. 4. Vt in-
terim turpem antilogiam viri taceam, qui in Catechis. de Sacra-
altar. nec Angelum quidem in cælo id posse, scribit.*

793. Etiam Epicurum, totam ministerij & mysterij actio-
nem subsannantem, ministrum esse posse huius Sacramenti. Sic
enim habet Calvin. in Antid. Concil. Trident. Sess. 7. Can. 11.
*Quod de Intentione Consecrandi garrunt, à sophistis nulla probabili ratio-
ne fuit proditum. Ego verò sacrosanctæ institutioni tantum defero, vt si
Epicurus quispiam, intus totam actionem subsannans, mihi Cœnam ex
Christi mandato, & secundum regulam ab eo datam, rituq; legitimo admi-
nistret, non dubitem, panem & calicem ipsius manu porrecta, vera mihi
esse corporis & sanguinis Christi pignora. Epicurea doctrina: Qualia
autem Epicureorum sunt ministeria, talia quoq; eorum sunt my-
steria & pignora.*

794. Mimos etiam & ioculares, Sacramenti huius esse pos-
se ministros. Calvin. Miror ergo, cur tanto vbiuis terrarum im-
pendo, alios sibi conquirant ministros, cum paruo haberi pos-
sint, & mimi & histriones? An hoc non est ludere cum SS. myste-
riis Christi?

795. Nul-